

HOE STERK IS DE EENZAME SCHUTTER ...

" Of handboogschieten een sport is ? En of ! " verzekert de stadhouder van De Duinengalm Karel De Grauwe, tevens Schepen van Sport. "Zo kent ze beoefenaars tussen 12 jaar en 65 jaar en het uitreiken van de medaille voor 50 jaar sportverdienste is geen zeldzaamheid. "

De sportieve eisen die gesteld worden aan een schutter zijn uiteenlopend : een goede gezichtsscherpte, een sterk concentratievermogen, de nodige techniek bij het hanteren van de boog, een goede lichaamshouding en... een minimum aan spierkracht.

De technische knepen kunnen aangeleerd worden, hoewel een zekere begaafdheid ook niet uitgesloten is. Sommige families hebben generaties vor goede schutters. Het concentratievermogen wordt misschien het meest onderschat door buitenstaanders. Een goede schutter volgt het spel van zijn voorganger en spitst alle aandacht op een welbepaalde vogel die hij 'wil' afschieten. Helaas... gebeurt dit minder dan hij zou wensen. Even onachtzaam zijn, een verraderlijke wind of een technisch foutje zijn voldoende. Ook de faktor geluk speelt volgens de schutter een grote rol. Of wordt dit argument misschien veel gebruikt om eenvoudig te verdoezelen dat men niet in zijn dagje is ? Sommige schutters zweren daarom nogal eens bij een flinke druppel of een pint vóór het schieten. De spierkracht van de schutter is op zijn best tussen 30 en 40 jaar. Jonge schutters trekken bogen vanaf 16 kg om bij het ouder worden hun prestaties stelselmatig op te drijven tot minstens 30 kg en soms veel meer. Op gevorderde leeftijd grijpen ze dan stilletjes terug naar de lichtere bogen. Maar het plezier is er niet minder om ! Oudere, ervaren schutters stellen zich ten dienste van de jeugd als onderrichters... maar blijven konkurrenten. Een 80-jarige wil immers ook nog sire of keizer worden.

De schutter als individualist bestaat slechts als hij of zij onder de gaai pers staat, klaar om te mikken. Daarbuiten is men in de eerste plaats lid van een peloton, een gilde. Ploeggeest en ploegdiscipline zijn geen ijdele woorden. Kampioenschappen worden immers per peloton van 5 schutters betwist. Noch sociale stand, geslacht of leeftijd zijn heersende maatstaven. Alleen de kwaliteiten van de schutter tellen. In het geheel van alle sporten bekleedt het handboogschieten een aparte plaats.

Nergens is het kompetitiekarakter zo innig verweven met eeuwenoude traditie. In onze tijd van harde professionele sporten mag het "mens-vriendelijke" handboogschieten niet verdwijnen.